

Partneri
JUDr. Martin Puchalla, PhD.
JUDr. Dušan Slávik, LL.M.

Advokáti
JUDr. Lukáš Kovanič
JUDr. Marián Oros
JUDr. Ivana Harbuľáková Škárová
JUDr. Barbora Sláviková
Mgr. Soňa Jacková

Advokátski koncipienti
JUDr. Michal Novák
JUDr. et Mgr. Rebeka Marčeková
JUDr. Martina Kačmárová, LL.M.

Právní asistenti
Zuzana Turóczyová

Partnerský advokát
Mgr. Slavomír Slávik
Bratislava

PUCHALLA, SLÁVIK & partners s. r. o

Sídlo pre doručovanie:
Kmeťova 24, 040 01 Košice

Tel./fax: +421 55 6780 144
Mobil: +421 905 123 542
+421 918 518 150
+421 911 279 676

E-mail: puchalla@puchalla.sk
slavik@puchalla.sk
office@puchalla.sk

Bankové spojenie:
UniCredit Bank, a.s.
IBAN: SK41 1111 0000 0012 9263 0008
TATRA BANKA a.s.
IBAN: SK70 1100 0000 0026 2116 7291

IČO: 36 860 930
DIČ: 202 271 6993
IČ DPH: SK 202 271 69 93

Spoločnosť zapísaná
v OR SR Košice I.
Odd. Sro, vl. č. 22817/V
č. reg. SAK 4195

K sp.zn: V-2021/56081-Ka

Mesto Michalovce - podateľňa Mestský úrad		
Primátor	Zástupca primátora	Prednosta MsÚ
43 564		
Dátum:	2. 05. 2022	
Evid.číslo	Ref. kom. PaK	Odb. hosp. s maj.
Prilohy - počet	Útv. prednostu	Ref. právny
Zást. prednostu	Odb. finančný	Odb. inf. a gr. otov
Útv. hlav. kontr.	Odb. škol. a šp.	Odb. organizačný
Útv. primátora	Odb. výstavby	Odb. soc. veci
Ref.personálny		MsP

Mesto Michalovce
Stavebný úrad
Nám. Osloboditeľov 30
Michalovce 071 01

Vec:

ODVOLANIE ÚČASTNÍKOV KONANIA

Účastníci konania: I. Ing. Boris Savov,

bytom Okružná 64, Michalovce

II. Ing. Miroslav Čermák

bytom Okružná 64, Michalovce

III. Ing. Miroslav Mikovčík

Bytom ul. Hviezdoslavova 2260/28
Michalovce

IV. Lucia Bezáková

bytom Okružná 64, Michalovce

V. Ing. Jozef Voskár

Bytom: Riazanská 681/54, Bratislava

VI. Ružena Vagaská

bytom Okružná 64, Michalovce

VII. Zina Ferenčáková

bytom Okružná 64, Michalovce

VIII. Peter Kudelka

bytom Okružná 1293/30, Michalovce

IX. Mária Žudelová

Bytom: ul. Štefánikova 1367/13,
Michalovce

X. Mgr. Monika Bongová

Bytom: ul. Okružná 1297/52
Michalovce

XI. Ing. Milan Vojtovič

Bytom: Okružná 52, Michalovce

XII. André Mitera

Bytom: Okružná 54, Michalovce

XIII. Juraj Leško

Bytom: Nacina Vec č. 332

XIV. Božena Vaľová

Bytom: Okružná 54, Michalovce

XV. Marcel Chocholatý

Bytom: Zalužice č. 171

XVI. Mgr. Peter Soroka

Bytom: Okružná 54, Michalovce

XVII. Gabriela Dzurková

Bytom: Okružná 54, Michalovce

XVIII. Martin Hredzák

Bytom: Komenského 669/29, Strážske

Zastúpení:**PUCHALLA SLÁVIK
& PARTNERS**JUDr. Dušan Slávik, advokát a konateľ
PUCHALLA, SLÁVIK & partners s. r. o
Kmetova 24, 040 01 Košice, Slovenská republika
IČO|36860990 DIČ|2022716993 IČ DPH|SK 2022716993

proti rozhodnutiu Mesta Michalovce o povolení zmeny stavby: „ POLYFUNKČNÉ CENTRUM – objekt SO 01, ul. Sobranecká, Michalovce, Sobranecká cesta“ pred jej dokončením.

V Košiciach, dňa 28.4.2022

Počet rovnopisov: 1

Počet príloh: p o d ľ a t e x t u

1.) Stavebný úrad Mesto Michalovce, so sídlom Námestie osloboditeľov 30, Michalovce vydal dňa 30.3.2022 rozhodnutie č. V-2021/56081-Ka, ktorým podľa ust. §68 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len ako: „Stavebný zákon“) povolil stavebníkovi: ICED s.r.o., Nám. Osloboditeľov č. 19/949, Michalovce zmenu stavby označenej ako: „POLYFUNKČNÉ CENTRUM – objekt SO-01 – ul. Sobranecká cesta, Michalovce, zmena pred jej dokončením“ (ďalej v tomto podaní len ako: „stavba“) na pozemkoch parc. reg.“C“ č. 3729/51, 3729/121, 3729/122, 3729/132, 3729/133, 3729/146, 3729/147, 3729/154, 3729/155, 3729/163, 3729/165, 3729/166, 3729/169, 3729/170, 3729/172, 3729/173, 3729/174, 3729/175, 3729/176, 3729/177 v katastrálnom území Michalovce. Z výroku tohto rozhodnutia možno zistiť, že povolená zmena stavby spočíva v zmene koncepcie výstavby, keď pôvodný jednopodlažný objekt o rozmeroch 90,74m x 30,74 m s plochou strechou a účelom: „Výstavno – predajné centrum“ sa delí na dva objekty SO 01.1. jednopodlažný objekt o rozmeroch 32,24m x 14,48m s plochou strechou a účelom „Budova obchodu a služieb“ a jednopodlažný objekt SO 01.2. o rozmeroch 60,0 m x 25 m s plochou strechou a účelom „Výstavno-predajné centrum“.

II.

2.) Účastníci konania I. až XVIII. (ďalej v tomto podaní aj ako: „Účastníci“) týmto v súlade s ust. § 140 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov a ust. § 53 a nasl. zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov podávajú odvolanie

proti

rozhodnutiu Mesta Michalovce č. V-2021/56081-Ka, ktorým stavebný úrad podľa ust. § 68 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len ako: „Stavebný zákon“) povolil stavebníkovi: ICED s.r.o. zmenu stavby označenej ako: „POLYFUNKČNÉ CENTRUM – objekt SO-01 – ul. Sobranecká cesta, Michalovce, zmena pred jej dokončením“ (ďalej v tomto podaní len ako: „stavba“) na pozemkoch parc. reg.“C“ č. 3729/51, 3729/121, 3729/122, 3729/132, 3729/133, 3729/146, 3729/147, 3729/154, 3729/155, 3729/163, 3729/165, 3729/166, 3729/169, 3729/170, 3729/172, 3729/173, 3729/174, 3729/175, 3729/176, 3729/177 v katastrálnom území Michalovce.

Odvolanie smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozhodnutia.

DÔVODY ODVOLANIA:

3.) Účastníci konania podaným odvolaním napádajú rozhodnutie prvostupňového stavebného úradu č. V-2021/56081-Ka zo dňa 30.3.2022 (ďalej aj ako: „napadnuté rozhodnutie“)

- z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci ,
- z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu,
- z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre jeho nezrozumiteľnosť,
-

avšak predovšetkým pre jeho nezákonnosť.

DÔVODY PODANÉHO ODVOLANIA:

K rozporu napadnutého rozhodnutia s ust. § 62 ods.1 písm. a.) Stavebného zákona:

4.) Účastníci konania pokladajú napadnuté rozhodnutie za preukázateľne nezákonné a v rozpore s ust. §62 ods.1 písm. a.) Stavebného zákona. Z výroku napadnutého rozhodnutia, najmä časti označenej ako „Objektová skladba“ možno dospieť k nespornému záveru tom, že:

a.) sa pôvodný jednopodlažný objekt o rozmeroch 90,74 x 30,74 m s plochou strechou a účelom: „ Výstavno – predajné centrum“ sa delí na dva objekty 01.1. jednopodlažný objekt o rozmeroch 32,24 x 14,48m s plochou strechou a účelom „ Budova obchodu a služieb“ a jednopodlažný objekt o rozmeroch 60,0 m x 25 m s plochou strechou a účelom „ Výstavno-predajné centrum“,

b.) a tiež sa mení aj účel využitia stavby z pôvodného výstavného predajného centra na budovu obchodu a služieb, konkrétne nepretržitú prevádzku rýchleho občerstvenia. Podľa ust. § 39a ods.1 Stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia. Z napadnutým rozhodnutím schválenej projektovej dokumentácie stavby vypracovanej spoločnosťou RAHAR, s.r.o. je zjavné a nesporné, že sa napadnutým rozhodnutím povolilo rozdelenie pôvodného jednopodlažného objektu na dva objekty ale aj to, že sa v porovnaní s územným rozhodnutím o umiestnení stavby vydaným Mestom Michalovce č. 2012/09417-Ka zo dňa 8.2.2013 mení aj ich umiestnenie. Na takúto zmenu je však podľa ust. § 41 Stavebného zákon potrebné rozhodnutie o zmene územného rozhodnutia.

5.) S námietkou účastníkov konania I. až XVIII. poukazujúcou na nesúlad predloženej projektovej dokumentácie s územným rozhodnutím sa prvostupňový stavebný úrad vysporiadal tak, že uviedol (cit.): „ Stavebný úrad porovnal predložený projekt stavby pre rozhodnutie o zmene stavby pred jej dokončením s jeho základnými urbanisticko-architektonickými podmienkami ako sú zastavaná plocha, výška stavby, odstupy od susedných nehnuteľností, napojenie na inžinierske siete ako aj dopravné napojenie stavby, pričom na základe vlastnej úvahy posúdil, že zmeny sú takého charakteru a rozsahu, že si nevyžadujú zmenu územného rozhodnutia podľa § 41 stavebného zákona a že nie je potrebné v danom prípade nahrádzať pôvodné územné rozhodnutie novým. Toto zákonné posúdenie prináleží stavebnému úradu v rámci stavebného konania podľa § 62 ods. 1 písm. a) a súčasne aj podľa § 120 ods. 2 stavebného zákona.“ Vyššieuvedený záver prvostupňového stavebného úradu je v príkrom rozpore s obsahom citovaného ust. § 62 ods.1 písm.a) Stavebného zákona, v zmysle ktorého v stavebnom konaní stavebný úrad preskúma najmä, či dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky územného rozhodnutia. Z obsahu citovaného ustanovenia je zrejmé, že je povinnosťou stavebného úradu dôsledne posúdiť, či stavebníkom predložená projektová dokumentácia spĺňa zastavovacie podmienky určené územným rozhodnutím, pričom stavebnému úradu neprislúcha možno uvážiť, či je možné na zistený rozpor neprihliadať!!! Okrem toho možnosť povoliť stavbu v rozpore s územným rozhodnutím nemožno nesporne odvodiť ani z obsahu ust. § 120 ods.2 Stavebného zákona. Podľa ust. § 120 ods.2

Stavebného zákona (cit.): „Špeciálne stavebné úrady postupujú podľa tohto zákona, pokiaľ osobitné predpisy podľa odseku 1 neustanovujú inak; povoliť stavbu alebo jej zmenu možno len na základe záväzného stanoviska podľa § 140b vydaného miestne príslušným stavebným úradom, ktorý overuje dodržanie podmienok určených v územnom rozhodnutí. Ak sa územné rozhodnutie nevydáva, špeciálne stavebné úrady povolia stavbu alebo jej zmenu len na základe záväzného stanoviska miestne príslušného orgánu územného plánovania, ktorý overuje dodržanie zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny alebo súlad s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je určené v územnom pláne obce.“ Z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že Mesto Michalovce vo veci nekonalo ako špeciálny stavebný úrad a preto sa nemôže dovolávať aplikácie ust. § 120 ods.2 Stavebného zákona. Navyše je zrejmé, že zo zákona sa na takú zmenu stavby, ako navrhoval stavebník vyžaduje zmena územného rozhodnutia podľa ust. § 42 Stavebného zákona. V súlade s ust. § 39a Stavebného zákona sa totiž **územné rozhodnutie nevyžaduje len pre stavby, ktorých podmienky na umiestnenie podrobne rieši územný plán zóny, ak je to v jeho záväznej časti uvedené, drobné stavby, stavebné úpravy a udržiavacie práce, stavby umiestňované v uzavretých priestoroch existujúcich stavieb, ak sa nemení vonkajšie pôdorysné ohraničenie a výškové usporiadanie priestoru, reklamné stavby.** Stavebníkom navrhovaná a stavebným úradom povolená stavba nespĺňa podmienky na výnimku z povinnosti vydať územné rozhodnutie. **Preto, nakoľko je stavebníkom predložená projektová dokumentácia v rozpore s právoplatným územným rozhodnutím mal stavebný úrad žiadosť stavebníka zamietnuť. Napadnuté rozhodnutie je preto v príkrom rozpore s ust. § 62 ods.1 písm. a.) Stavebného zákona.**

K rozporu napadnutého rozhodnutia s ust. §4 a ust. § 6 ods.2 vyhl.č. 532/2002 Z.z.

6. Druhým zásadným dôvodom nezákonnosti napadnutého rozhodnutia je jeho rozpor s ust. § 4 a § 6 ods.2 vyhl.č. 532/2002 Z.z. Už v podanom námietkach účastníci poukazovali na skutočnosť, že stavebníkom navrhovaná zmena stavby nespočíva len v rozdelení pôvodného jednopodlažného objektu na dva menšie objekty, ale zároveň sa mení aj umiestnenie oboch stavieb. Pôvodne bol navrhovaný objekt SO 01 Výstavno – predajné centrum bol totiž umiestnený tak, že svojou polohou vytváral zvukovú bariéru pred hlukom vznikajúcim v dôsledku statickej a dynamickej dopravy spôsobenej prevádzkou tzv. „Polyfunkčného centra“ a dopravou na ul. Sobranecká prinajmenšom pre nižšie podlažia v bytovom dome M2 aj L2. Z obsahu napadnutým rozhodnutím schválenej projektovej dokumentácie zhotovenej Ing. Harbulákom, RAHAR s.r.o. (č. výkresu C2.02) je zjavné, že stavebné objekty SO-01.1 a SO-01.2. budú umiestnené tak, že medzi vzniká medzera v rozsahu 34 m, ktorou bude prenikať hluk smerom k bytovému domu M2 a L2.¹ Zároveň je z predloženej projektovej dokumentácie zjavné, že napadnutým rozhodnutím stavebným úrad povolil aj zmenu účelu využitia stavby SO 01.1. jednopodlažný objekt o rozmeroch 32,24 x 14,48m s plochou strechou a účelom“ Budova obchodu a služieb“, ktorý plánuje využívať za účelom nepretržitej prevádzky

¹ Účastníci konania I. až VIII. sú vlastníckmi bytov v bytovom dome súp. č. 1299, ležiacom na parc.č. 3381, k.ú. Michalovce, ul. Okružná č. 64 (ďalej len ako :“ bytový dom M2 “) . Ostatní účastníci konania sú vlastníckmi bytov v bytovom dome súp.č. 1297/54, ležiacom na parc.č. 3379, k.ú. Michalovce, ul. Okružná č. 54 alebo v bytovom dome súp.č. 1297/52, ležiacom na parc.č. 3379, k.ú. Michalovce, ul. Okružná č. 52 (ďalej len ako :“ bytový dom L2 “). Bytové domy M2 aj L2 sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti, teda vo vzdialenosti nie väčšej ako 20m pre bytový dom M2 a 30m pre bytový dom L2 od povolenej zmeny stavby.

rýchleho občerstvenia. Táto zmena prináša so sebou vyššiu než predpokladanú hladinu hluku, ktorá bude spôsobená nárastom dopravy zákazníkmi tohto zariadenia. Zároveň účastníci konania v podaných námietkach poukázali na to, že aj z obsahu stavebníkom predloženej hlukovej štúdie zhotovenej spoločnosťou VibroAkustika, s.r.o. so sídlom Kysucká cesta č.3 v Žiline možno dospieť k skutkovému záveru o tom, že na základe merania hluku uskutočneného v dňoch 11.-12.1.2022 **bolo zistené prekročenie prípustných hodnôt hluku z dopravy v území dotknutom navrhovanou stavbou.** Zároveň je z tej istej hlukovej štúdie možno zistiť, že v dôsledku realizácie navrhovanej stavby sa tieto už prekročené limity hluku z dopravy zvýšia o úroveň 0,2 dB v noci, 0,3 dB cez deň a 0,5 dB večer. Táto skutočnosť je jednoznačným dôvodom, pre ktorý podľa účastníkov konania znemožňuje vydanie napadnutého rozhodnutia.

7. Aj napriek námietkam účastníkov však prvostupňový stavebný úrad napadnuté rozhodnutie vydal a námietkam účastníkov nevyhovel. Svoje rozhodnutie o námietkach odôvodnil takto: " *Limity hluku, ktoré majú byť podľa namietajúcich účastníkov prekročené, sú uvedené v tabuľke č. 1 nachádzajúcej sa v bode 1.6 prílohy vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 549/2007, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií Č.sp. V-2021/56081-Ka str. 10 v životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“). Hluk, ktorý v danom prípade „už prekračuje limity“, je hlukom z postupne narastajúcej pozemnej dopravy na Sobraneckej ceste. Namietajúci účastníci opomínajú, že bod 1.6 Vyhlášky má (okrem tabuľkovej) aj textovú časť, ktorej prvý odsek znie: „Ak je preukázané, že jestvujúci hluk z pozemnej a koľajovej dopravy prekračujúci prípustné hodnoty podľa tabuľky č. 1 pre kategórie územia II a III zapríčinený postupným narastaním dopravy nie je možné obmedziť dostupnými technickými opatreniami alebo organizačnými opatreniami bez podstatného narušenia dopravného výkonu, posudzovaná hodnota pre kategóriu územia II môže prekročiť prípustné hodnoty určujúcich veličín hluku z pozemnej dopravy uvedené v tabuľke č. 1 najviac o 5 dB a pre kategórie územia III a IV najviac o 10 dB.“ Z uvedeného vyplýva, že prípustné hodnoty (limity) uvedené v tabuľke č. 1 nachádzajúcej sa v bode 1.6 prílohy Vyhlášky sa v danom prípade zvyšujú o 10 dB, nakoľko ide o územie kategórie III. Je preto zrejmé, že takto navýšené prípustné hodnoty (limity) nebudú v danom prípade ani zďaleka prekročené a argumentácia namietajúcich účastníkov týkajúca sa hluku je tak neopodstatnená.“ Podľa názoru účastníkov konania je vyššie uvedený záver stavebného úradu v rozpore s ust. § 126 ods.1 Stavebného zákona. Podstata námietky účastníkov spočívala v tvrdení, že stavebníkom navrhovaná zmena stavby preukázateľne zhorší už aj tak prekročené limity hluku. Ochrana verejného zdravia pred hlukom je upravená v zák. č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov a nepochybne patrí do pôsobnosti dotknutého orgánu, ktorým je Regionálny úrad verejného zdravotníctva Michalovce. To súčasne znamená, že podľa ust. § 126 ods.1 Stavebného zákona mal prvostupňový stavebný úrad rozhodnúť výlučne na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov. Zároveň to znamená, že samotný stavebný úrad nie je v žiadnom prípade kompetentný posudzovať súlad navrhovanej zmeny stavby s ustanoveniami osobitných predpisov ustanovených pre ochranu verejného zdravia pred hlukom. Z obsahu citovaného rozhodnutia o námietkach účastníkov konania je zjavné, že prvostupňový stavebný úrad na základe vlastnej úvahy dospel k nezákonnému záveru o možnosti aplikovať výnimku z možnosti prekročiť prípustné hodnoty určujúcich veličín hluku z pozemnej dopravy uvedené v tabuľke č. 1 najviac o 5 dB a pre kategórie územia III a IV najviac o 10 dB. Na takýto záver nie je*

prvostupňový stavebný úrad pre nedostatok právomoci v zmysle zák.č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov kompetentný a navyše je tento záver aj celkom nepochybne nesprávny a nezákonný.

8. Podľa bod 1.6 vyhlášky Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 549/2007, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií Č.sp. V-2021/56081-Ka str. 10 v životnom prostredí v znení neskorších predpisov **ak je preukázané, že jestvujúci hluk z pozemnej a koľajovej dopravy prekračujúci prípustné hodnoty podľa tabuľky č. 1 pre kategórie územia II a III zapríčinený postupným narastaním dopravy nie je možné obmedziť dostupnými technickými opatreniami alebo organizačnými opatreniami bez podstatného narušenia dopravného výkonu, posudzovaná hodnota pre kategóriu územia II môže prekročiť prípustné hodnoty určujúcich veličín hluku z pozemnej dopravy uvedené v tabuľke č. 1 najviac o 5 dB a pre kategórie územia III a IV najviac o 10 dB.** Aplikácia výnimky z dodržiavania maximálne prípustnej hladiny hluku je viazaná výlučne na konkrétne dôvody výslovne ustanovené vo vyhl. č. 549/2007 Z.z., ktoré nemôžu byť aplikované extenzívne. Preto výnimku možno pripustiť výlučne vtedy, **ak je preukázané, že jestvujúci hluk z pozemnej a koľajovej dopravy prekračujúci prípustné hodnoty podľa tabuľky č. 1 pre kategórie územia II a III zapríčinený postupným narastaním dopravy nie je možné obmedziť dostupnými technickými opatreniami alebo organizačnými opatreniami bez podstatného narušenia dopravného výkonu.** V danom prípade je nepochybné, že **nebolo nijako preukázané, že by jestvujúci hluk z pozemnej a koľajovej dopravy prekračujúci prípustné hodnoty podľa tabuľky č. 1 pre kategórie územia II a III bol zapríčinený postupným narastaním dopravy** a zároveň **nebolo preukázané ani to, že jestvujúci hluk z pozemnej dopravy nie je možné obmedziť dostupnými technickými opatreniami alebo organizačnými opatreniami bez podstatného narušenia dopravného výkonu.** V danej časti je napadnuté rozhodnutie tiež nezrozumiteľné pre nedostatok dôvodov, pretože stavebný úrad nijako nešpecifikoval, na základe čoho dospel k záveru o možnosti aplikovať výnimku z vyhl. č. 549/2007 Z.z.. Identické tvrdenie účastníkov konania sa tiež týka aj záveru prvostupňového stavebného úradu v tej časti, keď uviedol (cit.):*“ Navyše treba vziať do úvahy skutočnosť, že navrhovaná stavba (vrátane už právoplatne povolenej protihlukovej steny) takisto čiastočne ochráni nehnuteľnosti namietajúcich účastníkov pred hlukom, nakoľko vytvorí fyzickú bariéru medzi zdrojom drvivej väčšiny hluku (doprava na Sobraneckej ulici) a nehnuteľnosťami namietajúcich účastníkov.“* Aj tento záver je nepochybne nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť, pretože z obsahu napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, na základe akých dôkazov dospel inak zjavne nekompetentný stavebný úrad k záveru o tom, že navrhovaná stavba ochráni účastníkov pred hlukom tým, že vytvorí bariéru medzi zdrojom hluku a nehnuteľnosťami namietajúcich účastníkov.

Ešte raz k rozporu napadnutého rozhodnutia s ust. § 62 ods.1 písm. a.) Stavebného zákona:

9. Okrem vyššie uvedených rozporov napadnutého rozhodnutia so zákonom účastníci pokladajú napadnuté rozhodnutia za nezákonné tiež pre rozpor napadnutého rozhodnutia s ust. § 62 ods.1 písm. a.) Stavebného zákona. V podaných námietkach totiž poukazovali na to, že stavebník ICED, s.r.o. nie je osobou, ktorá je oprávnená na uskutočnenie stavby podľa rozhodnutia o umiestnení stavby vydaným Mestom Michalovce č. 2012/09417-Ka zo dňa 8.2.2013 . Dôvodom

pre takéto tvrdenie účastníkov bola skutočnosť, že dohoda o prevode práv a povinností z územného rozhodnutia je pre rozpor so zákonom neplatná. Prvostupňový stavebný úrad posúdil túto námietku ako nedôvodnú. Rozhodnutie o námietke odôvodnil tým, že : (cit.) „Osobou, ktorá vystupuje v stavebnom konaní ako stavebník, nemusí byť len vlastníkom pozemku, na ktorom má stavba povolená. Takou osobou môže byť aj iná osoba, ktorá má právo iné právo k danému pozemku, napr. nájomca dané pozemku (viď § 139 ods. 1, písm. a) stavebného zákona). V danom prípade sa spoločnosť **ICED s.r.o. stala na základe zmlúv, ktoré sú súčasťou spisu vedeného stavebným úradom, nájomcom pozemkov**, na ktorých má navrhovaná stavba stáť. Spoločnosť ICED s.r.o. tak nadobudla iné právo k predmetným pozemkom; toto právo ju oprávňuje vystupovať v predmetnom konaní ako stavebník. Spôsob prevodu práv a povinností zo stavebného povolenia je založený na znení § 70 Stavebného zákona. Jedná sa o prevod práv a povinností zo stavebného povolenia na základe zmluvy o prevode práv a povinností zo stavebného povolenia za predpokladu, že stavebník nie je vlastníkom pozemku, na ktorom má byť stavba postavená, ale disponuje iným právom k pozemku podľa § 139 ods.1 Stavebného zákona – v tomto prípade nájomnou zmluvou na pozemok. S odkazom na § 70 Stavebného zákona je možné konštatovať, že zmluvou o prevode práv a povinností zo stavebného povolenia došlo k právnemu nástupníctvu vo vzťahu k osobe stavebníka a stavebné povolenie a rozhodnutie o jeho predĺžení sú záväzné aj pre osobu nového stavebníka, ktorá vystupuje na účel hypotézy právnej normy uvedenej v § 70 Stavebného zákona ako právny nástupca pôvodného stavebníka.“

10. Podľa presvedčenia účastníkov je aj tento záver napadnutého rozhodnutia nezákonný, pretože sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa ust. § 40 ods.4 Stavebného zákona podľa je územné rozhodnutie **záväzná aj pre právnych nástupcov jeho navrhovateľa** a ostatných účastníkov územného konania. Z obsahu citovaného ustanovenia je zrejmé, že práva a povinnosti z územného rozhodnutia nie je možné previesť zmluvou a k prechodu práv a povinností z územného rozhodnutia dochádza výlučne v prípade univerzálnej sukcesie (právneho nástupníctva). K univerzálnej sukcesii však dochádza iba a výlučne v prípade zmeny vlastníka pozemku, na ktorom má byť v zmysle územného rozhodnutia umiestnená stavba. (Zhodne aj: Píry, M., Stavebný zákon – Veľký komentár, EUROKÓDEX,s.r.o., s. 85). V prípade nájmu totiž nedochádza k univerzálnej sukcesii, ale len k tzv. singulárnej sukcesii, teda na nájomcu prechádzajú len niektoré práva a povinnosti vlastníka pozemku. Nájomca sa preto nepovažuje za právneho nástupcu navrhovateľa územného rozhodnutia. Ex lege, teda priamo zo zákona je však vylúčené dohodou uzatvorenou podľa predpisov súkromného práva prevádzať verejné subjektívne práva nadobudnuté konštitutívnym správny aktom práva a povinnosti. Napadnuté rozhodnutie je preto v tejto časti nezákonné, pretože stavebník nie je oprávnený uskutočniť stavbu v rozsahu vymedzenom v územnom rozhodnutí.

K záväzným stanoviskám dotknutých orgánov:

12. Záverom podaného odvolania účastníci namietajú tiež jeho rozpor s ust. § 140b Stavebného zákona ako aj nedostatočné zistenie skutkové stavu dotknutým orgánom. Už v podaných námietkach totiž účastníci konania poukázali na skutočnosť, že v prípade zmeny alebo doplnenia projektovej dokumentácie je stavebník povinný požiadať tiež o vydanie všetkých záväzných stanovísk dotknutých orgánov, ktoré musia vychádzať zo zmenenej alebo doplnenej projektovej dokumentácie. V predmetnej veci je nesporné, že dňa 13.12.2021 stavebník predložil žiadosť o vydanie rozhodnutia spolu s pozmenenou projektovou dokumentáciou,

ktorou zmenil svoju pôvodnú žiadosť zo dňa 19.10.2021 a súčasne aj zmenil niektoré časti projektovej dokumentácie z dôvodu, že sa zmenilo osadenie reklamného pylónu a tiež aj osadenia vlajkoslávy. Táto zmena mala za následok potrebu predložiť aktualizované záväzné stanoviská dotknutých orgánov, pretože všetky dovtedy stavebníkom predložené záväzné stanoviská dotknutých orgánov boli vydané na základe odlišnej projektovej dokumentácie. **Stavebný úrad nie je kompetentný posúdiť aký dopad má zmena projektovej dokumentácie na osobitné verejné záujmy, ktorých ochranu zabezpečujú dotknuté orgány práve prostredníctvom záväzných stanovísk.** Námietku účastníkov posúdil prvostupňový stavebný úrad ako irelevantnú. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že vzhľadom k charakteru vyššie uvedených zmien, posúdil tieto zmeny ako nepodstatné. Navrhovanými zmenami podľa jeho názoru dochádza k zmene osadenia prvkov drobnej architektúry, ktoré ale boli súčasťou aj pôvodne navrhovanej dokumentácie a o zmenu, že navrhované zrušenie protihlukovej steny, nebude predmetom tohto povolenia a ostáva v platnosti SO-22 v zmysle pôvodného stavebného povolenia. Stavebný úrad mal za to, že predmetné nepatrné zmeny v projektovej dokumentácii, nevyvolávajú potrebu nových stanovísk dotknutých orgánov a preto si ich ďalšie stanoviská nevyžiadal.

13. Citovaný záver je podľa tvrdení účastníkov v rozpore so zákonom. V súlade s ust. § 126 ods.1 Stavebného zákona ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky pri umiestňovaní reklamných stavieb, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, **rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a,** ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov. Podľa ust. § 140a ods.3 Stavebného zákona dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v § 126 ods. 1 v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že **majú právo nazerat' do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa § 140b, zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.** Zo zákona je preto postavenie dotknutého orgánu obdobné ako postavenie účastníka konania. V zmysle ust. § 33 ods.2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov právny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám **možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.** V danej veci je preto nesporné, že po tom, čo stavebník pozmenil projektovú dokumentáciu bolo zákonnou povinnosťou stavebného úradu oznámiť túto skutočnosť dotknutým orgánom s tým, že im mala byť poskytnutá lehota na vyjadrenie sa k doplneným podkladom pre vydanie rozhodnutia. Stavebný úrad totiž nemá právomoc posúdiť, či nejaká hoc i z jeho nepatrná zmena projektovej dokumentácie nebude mať zásadný vplyv na niektorý z verejných záujmov, ktorých ochranu zabezpečuje iný orgán verejnej moci. Keďže si stavebný úrad prvého stupňa túto povinnosť nesplnil, konanie tým zaťažil

vadou nedostatočného zistenia skutkového stavu, pretože sa dotknuté orgány nemali možnosť oboznámiť so zmenenou projektovou dokumentáciou a prípadne uplatniť svoje výhrady k nej.

K vadám v konaní:

14. Nakoľko námietky účastníkov smerovali proti záväzným stanoviskám dotknutých orgánov, konkrétne proti záväznému stanovisku Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Michalovciach (č. 2021/3888 zo dňa 15.11.2022), ako aj proti záväznému stanovisku Okresného úradu Michalovce, odboru starostlivosti o životné prostredie (č. OU-MI-OSZP-2021/015095-2 zo dňa 22.11.2021) stavebný úrad vyzval dotknuté orgány, aby sa vyjadrili k podaným námietkam účastníkov. Následne bolo stavebnému úradu bolo dňa 15.3.2022 doručené stanovisko RÚVZ v Michalovce pod č. 2022/789, v ktorom uvádza, že ním vydané stanovisko zo dňa 15.11.2021 pod č. 2021/3888 nebolo posudzované formou záväzného stanoviska, ale len formou stanoviska. Taktiež bolo dňa 10.3.2022 stavebnému úradu doručené stanovisko OÚ Michalovce, odboru SoŽP pod č. OU-MI-OSZP-2021/05149-002-2, v ktorom uvádza že jeho stanovisko OU-MI-OSZP-2021/015095-2 zo dňa 22.11.2021 nie je záväzným stanoviskom. Následne prvostupňový stavebný úrad rozhodol o námietkach účastníkov konania tak, že im nevyhovel. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v prípade, ak dotknutý orgán stanovisko nezmení, stavebný úrad si vyžiada potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Keďže vyššie uvedené dotknuté orgány v odpovedi na výzvu stavebného úradu Č.sp. V-2021/56081-Ka str. 12 reagovali oznámením, že svoje stanoviská nemenia a že nimi vydané stanoviská nie sú záväznými stanoviskami v zmysle stavebného zákona, nevzťahuje sa na nich preto § 140b Stavebného zákona.

15. K uvedenému postupu prvostupňového stavebného úradu účastníci konania uvádzajú, že bol rozporný so zákonom a porušil ich procesné práva. Záver dotknutých orgánov o tom, že ich stanoviská nemajú povahu záväzných stanovísk je taktiež v rozpore s ust. § 140b Stavebného zákona. Prvostupňový stavebný úrad vo svojom rozhodnutí uviedol, že v dňoch 15.3.2022 (*RÚVZ v Michalovce pod č. 2022/789*) ako aj 10.3.2022 (*stanovisko OÚ Michalovce, odboru SoŽP pod č. OU-MI-OSZP-2021/05149-002-2*) mu boli doručené stanoviská oboch dotknutých orgánov. V súlade s ust. § 33 ods.2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, **aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Z obsahu samotného napadnutého rozhodnutia ako aj administratívneho spisu je zjavné, že prvostupňový stavebný úrad neupovedomil účastníkov konania pred vydaním napadnutého rozhodnutia o obsahu oboch doplnených stanovísk dotknutých orgánov. Týmto postupom v rozpore s ust. § 33 ods.2 Správneho poriadku im odňal možnosť vyjadriť sa podkladom pre vydanie rozhodnutia.** Z gramatického aj teleologického výkladu ustanovenia § 33 ods.2 Správneho poriadku možno zistiť, že sa ním ukladá konajúcemu správne orgánu povinnosť, aby po ukončení dokazovania a teda v štádiu pred vydaním rozhodnutia dal účastníkom konania vždy možnosť aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia. Účelom tohto ustanovenia je s ohľadom na obsah ústavného práva na spravodlivé konanie je poskytnutie právnej istoty účastníkom konania, ktorí nie sú povinní striechnúť a iniciatívne zisťovať, či do administratívneho spisu nepribudli nové dôkazy, ku ktorým by sa tak nemohli vyjadriť. **Zo splnenia tejto povinnosti nestanovuje**

zákon žiadne výnimky. Preto táto povinnosť platí vždy a bezvýnimočne. Zhodný právny názor napokon vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR, ktorý napr. v rozhodnutí sp. zn.: 6Sžo/55/2010 zo dňa 16.6.2010 vyslovil nasledovný právny názor: *“Treba však rozlišovať od práva účastníka na vyjadrenie sa k začatiu správneho konania, ako aj jeho práva na predkladanie alebo navrhovanie dôkazov, od jeho práva vyjadriť sa k podkladom alebo dôkazom zabezpečeným v konaní správnym orgánom, ktoré sú podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu vo veci samej, ktoré právo účastníkovi správneho konania zákonodarca ustanovil v § 33 správneho poriadku. Účastník má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Zmyslom takto široko koncipovaného oprávnenia je predísť neskorším možným námietkam účastníka, ktoré by mohli viesť k prieťahom v konaní alebo iným komplikáciám.*

Z uvedených dôvodov povinnosťou správneho orgánu je umožniť účastníkovi, aby sa pred vydaním rozhodnutia **oboznámil s dôkazmi ako aj so všetkými podkladmi, ktoré sú podkladom pre rozhodnutie vo veci, a za tým účelom oznámiť účastníkovi, že má možnosť sa vyjadriť pred vydaním rozhodnutia.** Správny orgán v konaní môže pokračovať a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie výslovne vzdá, alebo ostane nečinný. Pokiaľ správny orgán vydal rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa pred rozhodnutím, ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.” Tento záver potvrdzuje aj ďalšie ustálená rozhodovacia prax správnych súdov, v zmysle ktorej je porušenie tejto povinnosti považované za procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. (Najvyšší súd SR tak judikoval napr. v rozsudkoch sp. zn.: 6Sžo/55/2010, 5Sž/24/2008, 4Sžo/10/2011, 3Sžd/72/2009). Na základe týchto skutočností je zrejmé, že vydaniu napadnutého rozhodnutia predchádzali vady v konaní, ktoré majú za následok jeho nezákonnosť. Preto je nevyhnutné napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

16. Okrem toho účastníci konania namietajú nesprávny postup oboch dotknutých orgánov, teda tak Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Michalovce, ako aj Okresného úradu Michalovce, odboru starostlivosti o životné prostredie. Obidva správne orgány mali zhodne uviesť, že ich stanoviská nemajú povahu záväzných stanovísk. Tento záver je v rozpore so zákonom. Podľa ust. § 140b ods.1 Stavebného zákona záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci. V súlade s ust. § 13 ods.3 písm. b.) zák.č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva vydáva **záväzné stanovisko k územným plánom a k návrhom na územné konanie.** V predmetnej veci sa však obidva dotknuté správne orgány opomenuli náležite oboznámiť so stavebníkom predloženou projektovou dokumentáciou, z ktorej vyplynulo, že sa pôvodný jednopodlažný objekt o rozmeroch 90,74 x 30,74 m s plochou strechou a účelom: „ Výstavno – predajné centrum“ delí na dva objekty 01.1. jednopodlažný objekt o rozmeroch 32,24 x 14,48m s plochou strechou a účelom“ Budova obchodu a služieb“ a jednopodlažný objekt o rozmeroch

60,0 m x 25 m s plochou strechou a účelom „ Výstavno-predajné centrum“, a tiež sa mení aj účel využitia stavby z pôvodného výstavného predajného centra na budovu obchodu a služieb, konkrétne nepretržitú prevádzku rýchleho občerstvenia.

17. Z obsahu stavebníkom predloženej projektovej dokumentácie je zjavné, že sa **bez vydania zmeny územného rozhodnutia** zmenilo umiestnenie pôvodného jednopodlažného objektu o rozmeroch 90,74 x 30,74 m s plochou strechou a účelom: „ Výstavno – predajné centrum“ , ktoré sa navyše rozdelilo dva objekty 01.1. jednopodlažný objekt o rozmeroch 32,24 x 14,48m s plochou strechou a účelom“ Budova obchodu a služieb“ a jednopodlažný objekt o rozmeroch 60,0 m x 25 m s plochou strechou a účelom „ Výstavno-predajné centrum“, a tiež sa mení aj účel využitia stavby z pôvodného výstavného predajného centra na budovu obchodu a služieb, konkrétne nepretržitú prevádzku rýchleho občerstvenia. Tieto zmeny jednak môžu mať nepochybne vplyv na šírenie nadmerného hluku v danom území a jednak sú svojou povahou určené ako predmet územného konania, v ktorom sa práve posudzujú negatívne účinky navrhovaných stavieb. Z obsahu napadnutého rozhodnutie je zrejmé, že prvostupňový stavebný úrad aj napriek zmene umiestnenia stavebných objektov a ich rozsahu nepokladal za potrebné ich posúdiť v územnom konaní. **Napadnuté rozhodnutie o povolení zmeny stavby teda zahŕňa aj posúdenie, ktoré je predmetom územného rozhodnutia.** Z uvedeného dôvodu bolo povinnosťou posúdiť stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Michalovce podľa ust. § 13 ods.3 písm. b.) zák. č. 355/2007 Z.z. ako záväzné a námietky účastníkov mali byť posúdené postupom podľa ust. § 140b ods.5 Stavebného zákona. Podľa ust. § 140b ods.5 Stavebného zákona ak námietky účastníkov konania smerujú proti obsahu záväzného stanoviska, stavebný úrad konanie preruší a vyžiada si od dotknutého orgánu stanovisko k námietkam. Ak dotknutý orgán stanovisko nezmení, stavebný úrad si vyžiada potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Počas prerušenia konania neplynú lehoty na rozhodnutie veci stavebným úradom. Nakoľko námietky účastníkov konania preukázateľne smerovali proti záväzným stanoviskám dotknutých orgánov bolo povinnosťou prvostupňového stavebného úradu vyžiadať si potvrdenie alebo zmenu záväzného stanoviska od orgánu, ktorý je nadriadeným orgánom dotknutého orgánu. Túto povinnosť si prvostupňový stavebný úrad nespĺnil čím zaťažil napadnuté rozhodnutie vadou v konaní, ktorá má za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolanie navyše smeruje proti obom stanoviskám dotknutých orgánov, ktoré boli vydané v rozpore so zákonom a sú vecne nesprávne z dôvodov precizovaných v podaných námietkach.

K vadám napadnutého rozhodnutia:

18. V súlade s ust. § 66 Stavebného zákona, ktoré sa primerane použije tiež na zmenu stavby pred jej dokončením v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Z výroku napadnutého rozhodnutia taktiež nie je možné zistiť ako stavebný úrad rozhodol o námietkach účastníkov. Vo výroku napadnutého rozhodnutia stavebný úrad opomenul uviesť, ako rozhodol o námietkach účastníkov. Nezrozumiteľnosť napadnutého rozhodnutia je zákonným dôvodom pre jeho zrušenie. K totožnému záveru napokon dospel aj Najvyšší súd SR, ktorý v rozhodnutí sp. zn.: 2 Sžp/15/2012 vyslovil nasledovný právny názor: „ Vo výroku územného rozhodnutia o umiestnení stavby vydaného podľa § 39 a § 39a stavebného zákona treba uviesť, ktorým námietkam sa vyhovel a ktorým sa nevyhovel. Odôvodnenie rozhodnutia má obsahovať už len dôvody vyhovenia resp. nevyhovenia námietkam.“

Z citovanej ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít teda vyplýva, že v prípade, ak stavebný úrad opomenul rozhodnúť vo výrokovej časti o námietkach účastníkov, je takáto vada dôvodom pre jeho zrušenie pre jeho nezrozumiteľnosť.

VI.

NÁVRH:

19.) Na základe horeuvedených skutočností účastníci n a v r h u j ú, aby odvolací stavebný úrad – Okresný úrad Košice, odbor výstavby a stavebného poriadku doplnil navrhované dokazovanie o navrhované dôkazy a následne vo veci rozhodol tak, že **zrušuje napadnuté rozhodnutie Mesta Michalovce, Stavebného úradu č. V-2021/56081-Ka zo dňa 30.3.2022 a vec vracia na ďalšie konanie alebo tak že zrušuje napadnuté rozhodnutie Mesta Michalovce, Stavebného úradu č. V-2021/56081-Ka zo dňa 30.3.2022 a žiadosť stavebníka o vydanie rozhodnutia o povolenie zmeny stavby pred jej dokončením zamietá.**

Ing. Boris Savov
Ing. Miroslav Čermák
Ing. Vladislav Mikovčík
Lucia Bezáková
Ing. Jozef Voskár
Ružena Vagaská
Zina Ferenčáková
Peter Kudelka
Mária Žudelová
Mgr. Monika Bongová
Ing. Milan Vojtovič
André Mitera
Juraj Ješko
Vaľová Božena
Marcel Chocolatý
Mgr. Peter Soroka
Gabriela Dzurková
Martin Hredzák

v zastúpení

